

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Intäkt genom försäljning av virke från annan fastighet skattepliktig.

I likvid vid avyttring av virke, som avverkats å en X tillhörig, såsom gåva bekommen villafastighet hade denne under år 1952 uppburit ett visst närmare angivet belopp.

Under förmenande att fråga vore om kapitalomplacering uppgav X icke beloppet till beskattning i sin år 1953 avlämnade självdeklaration; i densamma lämnades dock uppgift om den skedda försäljningen.

Vederbörande TN beskattade emellertid ifrågavarande likvid.

Hos PN yrkade X att han icke måtte bli beskattad för intäkten ifråga samt anförde till stöd härför bl. a. följande. I förevarande fall föreläge en partiell försäljning, som i första hand kunde bedömas efter grunderna för realisationsvinstbeskattning, varvid intäkten — med hänsyn till X:s förvärv av fastigheten — icke skulle vara skattepliktig. Genom trädfällningen hade f. övrigt fastighetens värde nedgått med enahanda belopp, som X erhållit i inkomst. Någon skogstillväxt, som kunde bli föremål för beskattning, hade ej heller skett under den tid, han innehåft fastigheten. En ägare av en villatomt borde i skattehänseende icke komma i sämre läge än en skogsägare, vilken beskattades för

allenast skogstillväxten. För övrigt vore troligt att nämnda inkomst utgjorde icke skattepliktig inkomst i förvärvskällan annan fastighet. — Upplyningsvis meddelade X tillika, att virket ifråga erhållits från några stora furor, som ansetts lämpliga att fälla, när virkespriserna vore som högst.

I avgivna förklaringar hemställde såväl vederbörande TO som TI om avslag å besvärerna.

TO yttrade bl. a. följande. X:s påstående om att fastighetens värde nedgått med samma belopp som erhållits i inkomst motsades därav, att avverkningen skett, då virkespriserna vore som högst. Tillika syntes den omständigheten att fastigheten vore taxerad som annan fastighet sakna betydelse beträffande inkomsttaxering.

Enligt TI:s uppfattning vore X:s taxeringar rätteligen grundade, då till intäkt av annan fastighet enligt 24 § KL räknades intäkt genom försäljning av fastighetens alster eller naturtillgångar.

Genom beslut den 8—10 mars 1954 avslog PN de av X anförda besvärerna.

Över beslutet besvarade sig X härefter hos KR, varefter han fullföljde sin förenämnda talan. Därvid yttrade X bl. a. följande. För att intäkt genom försäljning av en fastighets alster eller naturtillgångar

skulle vara skattepliktig inkomst, borde krävas någon form av yrkesmässig försäljning eller i varje fall att försäljningen skett med relativt tät upprepning. Då försäljning av träd ägt rum endast sporadiskt eller därför att man velat avlägsna träd för att få mera ljus på sin tomt, kunde man icke tala om yrkesmässig försäljning av alster från fastighet. Berörda försäljning hade tillkommit av två orsaker: dels därför att virkespriserna varit exceptionellt höga och dels därför att träden måst huggas ned för att icke stå och ruttna på grund av övermognad. Någon egentlig tillväxt från år 1947, då X erhållit fastighe-

ten genom gåva, till 1951 års slut, kunde man icke tala om, enär de fällda träden varit fullväxta redan år 1947 (cirka 100 år gamla).

I förklaringen över besvären hemställde TI om avslag samt anförde bl. a. att något krav på yrkesmässighet icke förutsattes för tillämpning av 24 § KL samt att någon motsvarighet till de för jordbruksfastighet gällande bestämmelserna i 22 § samma lag om avdrag för värdeminskning genom avyttring av skog icke funnes i fråga om annan fastighet.

Genom utslag den 12 jan. 1955 fann KR icke skäl göra ändring i PN:s beslut.